

INFORME DE LA COMISSIÓ EXECUTIVA: MARC SOCIOPOLÍTIC 2008-2012

Gabriel Caldentey, secretari general de l'STEI Intersindical

Aquests darrers quatre anys no han estat fàcils per a la majoria de la ciutadania i tampoc no ho han estat per a practicar un sindicalisme com el nostre. Quan vàrem celebrar el IX Congrés, el maig del 2008, feia un any que el PP havia perdut les eleccions a la Comunitat Autònoma i es va obrir l'escenari per capgirar les polítiques lesives per a les treballadores i treballadors de la nostra Comunitat des del punt de vista laboral, educatiu, sanitari, del medi ambient, lingüístic, cultural, territorial, etc. El poc suport als serveis públics, l'increment dels concerts educatius, l'atac a la nostra llengua i cultura i a la nostra terra havia estat el denominador comú d'aquesta etapa política. Després ens assabentàrem que la corrupció i la tudada de diners públics era l'altra hipoteca d'aquest govern del PP. Les eleccions autonòmiques de 2007 ens varen donar esperances i vàrem pensar que alguna cosa canviaria amb la unió de les forces de centre-esquerra. El gran endeutament deixat pel govern del PP, recordem que fou en una etapa de creixement, combinada amb l'inici d'una crisi econòmica que va esclatar amb tota la seva intensitat just un any després de formar-se el nou Govern, ha estat el llast d'aquest període. La suspensió, el 2010, d'acords de millores laborals i retributives, signats el 2008, juntament amb

el canvi de rumb polític del govern central del PSOE, el maig del 2010, fou la causa que va propiciar que aquests governs quedassin molt tocats davant la seva base social. Es va anar aprofundint la crisi econòmica que ja es manifestava en crisi social i de legitimitat política. A l'àmbit autonòmic, la política clientelista i corrupta dels dirigents d'UM va tacar tot el govern de centre-esquerra i va provocar la seva expulsió, deixant un govern en minoria que va ser incapaç d'aprovar els pressuposts per al 2011, cosa que va permetre que el PP, fent maquillatge de regeneració ètica, i amb un discurs simplista que explicava que si ells governaven, ipso facto hi hauria confiança, ocupació i dinamisme econòmic, com si la crisi fos de gestió i no sistèmica, tot això, amb la promesa de la llibertat d'elecció de llengua a l'escola. Un any de govern autonòmic del PP ens ha conduït al major atac contra l'estat del benestar i la nostra llengua.

L'STEI-i ha participat en la creació del Consell de la Societat Civil de Mallorca i d'altres organismes unitaris a les altres illes per a donar resposta social a aquestes polítiques de retallades imposades pels mercats, BCE, FMI i la majoria neoliberal i conservadora de la UE amb la complicitat i passivitat dels pocs governs socialdemòcrates. Hem participat en vagues d'empleats públics, el juny de 2010, vaga general de 29 de setembre de 2010 i, ja amb un govern del PP a l'àmbit estatal, a la vaga del 29 de març de 2012, davant la regressió que representa la "contrareforma laboral". S'ha imposat l'agenda neoliberal, que

significa que el capital financer especulatiu ha guanyat i la majoria social ha perdut drets socials, econòmics i laborals. Ens toca organitzar la resistència de la classe treballadora i de la majoria social. Nosaltres apostarem per la més àmplia unitat d'acció sindical i social davant aquesta ofensiva ideològica contra els valors que representam i les conquestes que hem assolit.

Malgrat tot, els discursos i polítiques actives que han bufat en contra del sindicalisme i l'estat del benestar (retallades iniciades pels Governos del PSOE, continuades i més accentuades pels governs del PP), l'STEI-i continuarà plantant cara, fidel a la seva trajectòria dels ja 35 anys d'existència. Això és possible gràcies a l'esforç i dedicació de moltes persones que han fet de la tasca sindical una part molt important de la seva vida, que han cregut que valia la pena treballar pel nostre projecte sindical. Aquesta dedicació duta a terme per moltes persones d'Eivissa, Formentera, Menorca, Mallorca, de l'Escola de Formació en Mitjans Didàctics, etc., va enllaçada amb la fidelitat de les nostres delegades i delegats, de les persones que conformen les juntes de personal i comitès d'empresa, del suport de l'afiliació i també del suport de les persones treballadores que, malgrat no ser afiliades, ens donen suport en les nostres actuacions.

CONSTRUÏM LA INTERSINDICAL

Sé ben cert que no ens imaginàvem quan iniciàrem el camí d'obertura cap a altres sectors laborals, a

partir del V Congrés, que arribaríem on ho hem fet fins ara. L'any 1996, en el si d'aquest congrés s'obria un nou camp d'acció sindical, diferent al que coneixíem des dels nostres orígens. Els resultats els començarem a veure en els resultats de les eleccions sindicals de 1998, on començarem a tenir presència a la funció pública de la Comunitat Autònoma, tant entre el personal funcionari com entre el personal laboral.

Fou a partir del VI Congrés, l'any 2000, amb el lema "La força necessària, construïm alternatives" quan ens proposàrem una sèrie de reptes a partir dels quals s'anassin fent tangibles els objectius de la intersindical. Així, el nostre sindicat passà a denominar-se "Sindicat de Treballadores i Treballadors de l'Ensenyament-Intersindical de les Illes Balears". Amb aquest nom volíem significar el nostre caràcter d'intersectorialitat i de vocació integradora d'altres organitzacions sindicals i de col·lectius de treballadores i treballadors, sense perdre el nostre distintiu com a sindicat sorgit de l'àmbit de l'ensenyament.

El 16 de juny de 2001 es va establir un protocol de col·laboració entre l'STEI-i, la Unió Obrera Balear (UOB) i el Sindicat de Treballadors de les Illes Balears (STIB), organitzacions amb experiència i representativitat dins el sector de l'ensenyament, l'estalvi, l'administració i la funció pública, organitzacions que tenien models i objectius molt semblants al nostre. Anar fent camí plegats es concretà en la presentació de

candidatures amb les sigles STEI-i. Durant els anys 2002, 2003 i 2004 les sigles STEI-i varen ser conegudes no solament als sectors de l'ensenyament, on ens havíem consolidat com la primera força sindical, sinó que també vàrem ser el Sindicat dels Treballadors i de les Treballadores de l'Estalvi i de l'Administració Local, també ens implantàrem a l'àmbit de la Sanitat i augmentàrem la nostra presència a l'Administració autonòmica. Esdevinguérem la quarta força sindical de les Illes Balears, amb quasi el 5% de tots els delegats i delegades.

El VII Congrés de l'STEI-i, celebrat el 28 de maig de 2004, culminà el procés d'integració de l'STIB, no així de la UOB. En el VIII i IX Congrés es va plantejar i posar en marxa l'adequació de l'organització de l'STEI-i a la nova realitat, amb la modificació estatutària per a dotar-nos d'òrgans intersindicals i sectorials i per a establir noves línies d'actuació i d'acció sindical.

El novembre de 2007 es va celebrar a Salamanca el IX Congrés de la Confederació d'STES-Intersindical, al qual pertany l'STEI-i, un Congrés que va veure néixer la Confederació Intersindical, fruit de la unió de la Confederació d'STES-Intersindical i del Sindicat Ferroviari (SF). I just abans del nostre Congrés, s'ha celebrat, els dies 11, 12 i 13 de Maig, el X Congrés de la Confederació Intersindical, on hem aprofundit en el model de sobirania territorial, de projecte intersindical, de compromís en la lluita per un món millor i contra la globalització neoliberal.

La Intersindical aspira a ser una eina que permeti fer un altre tipus de sindicalisme al predominant a l'Estat espanyol, un model que faci de l'assemblearisme i de la participació un tret diferencial al servei de la classe treballadora. La Intersindical STEI-i en el seu caminar, com qualsevol recorregut que s'ha de fer, ha trobat bones dreceres, ha hagut de superar pujades i baixades, entrebancs i fins i tot traïcions i transfuguismes; malgrat tot, tenint en compte els resultats electorals, l'increment de l'afiliació, malgrat la conjuntura, el nombre de persones que han passat pels nostres cursos de formació, el material editat, els projectes de cooperació realitzats, etc., etc., podem dir que no hem equivocat la direcció ni les accions fetes han estat equivocades. Encara que som conscients dels entrebancs d'aquests temps de resistència, farem el que diu el nostre lema del X Congrés: "Ni una passa enrere".

INFORME GENERAL

1. Afiliació

Si comparam l'afiliació que teníem el maig de 2008 amb l'actual en destacam:

Un increment global en aquests quatre anys del 6,71% per cent, tot i notar la incidència de la recessió econòmica en el flux d'afiliació, els dos darrers anys.

2. Resultats electorals globals

Des del darrer congrés, i en dades tancades el 31-12-2009, es comptabilitzen 318 persones delegades (4,2 % del total) i 328 el 31-12-2011 (4,5%) i ja dins el 2012 som 347 delegades i delegats, el 4,75 % del total. L'augment de representants ha estat de 29 (9,12%).

2. 1. Ensenyament públic:
Revalidàrem esser la primera

força sindical, tot i no assolir la majoria absoluta: 21 sobre 43, que representa el 48,84%.

2. 2. Ensenyament privat concertat: Encara hem de seguir denunciant que la democràcia no ha arribat a tots els centres, segueixen les pressions per part de certes entitats titulars a les nostres candidatures, ben al contrari del que passa a altres sindicats com USO i en segon terme, FSIE, que se les troben ja "confeccionades" i, malgrat tenir les patronals en contra, l'STEL-i, també, en aquest sector, ha tornat a ser el que ha obtingut la majoria amb 123 delegats i delegades.

2. 3. Escoles 0-3 anys: Hem passat de 5 a 16 delegades i delegats.

2. 4. Universitat de les Illes Balears: Passarem de 29 a 38 delegats i delegades.

2. 5. Funcionariat de la Comunitat Autònoma: A la Junta de Personal varem mantenir la representació en 6.

2. 6. A l'àmbit laboral de les conselleries agrupades d'1 a 2 delegats i delegades; a la Conselleria d'Educació, 6 delegades i delegats (pendent d'un procés electoral ja convocat).

2. 7. Les eleccions sindicals que se celebraren per a formar les juntes de personal funcionari i estatutari de les Illes Balears a l'àmbit sanitari donaren com a resultat passar de 7 a 11 delegades i delegats; tot i aquest increment no hem aconseguit el 10% de representativitat per a poder esser a la Mesa de Sanitat.

2. 8. Les eleccions a l'Administració local i empreses municipals que, igual com succeeix a l'ensenyament privat, es realitzen empresa per empresa, en aquest cas, ajuntament per ajuntament, hem de dir que no ha estat possible presentar-nos a tots el municipis de totes les Illes, encara que ja som presents a 20. És un dels reptes que té plantejada la Intersindical, però malgrat tot, ens cal ressaltar la implantació als principals ajuntaments de Mallorca: Palma, Inca, Calvià, Manacor, Marratxí, Sant Llorenç, Sóller...

Representació a SELSA, empresa de neteja dels centres públics de Palma.

En aquest àmbit s'ha passat de 57 a 100 delegades i delegats.

2. 9. Altres sectors amb representació: IBANAT, SEMILLA, Consell de Mallorca, Sapiència, Nazaret, Escola d'Hoteleria, Parlament, Consell d'Eivissa, a l'empresa Areas, aeroport d'Eivissa.

3. Representació institucional a les meses de negociació d'àmbit autonòmic

- L'STEL-i és la primera força sindical a la Mesa Sectorial d'Educació Pública (48,84% de la representació).

- L'STEL-i és la segona força sindical a la Mesa de Serveis Generals dels Funcionaris (22,22%).

- L'STEL-i té una representativitat de l'11,43% a la Junta de Personal Sanitari de Mallorca, tot i no assolir el 10% per estar a la Mesa de Sanitat.

- L'STEL-i, tot i ser la força més votada a l'àmbit dels funcionaris i estatutaris, és la tercera força sindical en nombre de delegades i delegats a la Mesa General de Negociació.

- L'STEL-i té el 67,85% de la representativitat de la UIB. No està constituïda formalment la Mesa de negociació de la Universitat. Es troba present al Consell Social de la UIB com a sindicat més representatiu de l'ensenyament.

- L'STEL-i és la primera força sindical amb el 41,3% de la representativitat de la part social de la Mesa de l'Ensenyament Privat Concertat. □